

Ved nyudlån forstås berigtigede lån med fradrag af restgæld på lån i det pågældende institut, der måtte blive indfriet i forbindelse med optagelse af det nye lån.

§ 3. Danmarks Nationalbank kan med økonomiministerens samtykke ændre de i § 2 fastsatte grænser. Ændringer af den i § 2, stk. 1 a), fastsatte grænse sker efter forhandling med boligministeren og således, at finansieringen af nyt boligbyggeri tilgodeses.

§ 4. Økonomiministeren fastsætter de nærmere regler om lovens gennemførelse, herunder om institutternes pligt til at afgive de for lovens administration nødvendige oplysninger.

§ 5. Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende og har gyldighed indtil 31. marts 1967.

Økonomiministeren fastsætter omfanget af nye udlån i tidsrummet fra lovens ikrafttræden indtil 1. juli 1965.

Fremsættelsen skete på foranledning af en skrivelse, som regeringen den 28. maj modtog fra *Nationalbankens direktion*, og hvori det bl. a. hedder:

„De seneste måneders stærke stigning i obligationsudbuddet (herunder også af tidligere udstedte obligationer) og det deraf følgende fald i obligationskurserne har medført, at de af *Danmarks Nationalbank foretagne obligationskøb* i den seneste tid — ud fra hensynet til at begrænse kursfaldet — har overstøjet, hvad likviditetsudviklingen motiverer.

Da der ikke i den umiddelbare fremtid er udsigt til en nedgang i udbuddet af obligationer, vil det derfor efter *Nationalbankens* opfattelse være nødvendigt, at der gennemføres ekstraordinære forholdsregler for at undgå en yderligere stærk stigning i renten og en svækkelse af tilliden til obligationer, der varigt vil kunne få uheldige virkninger for kapitalmarkedet.

Nationalbanken tillader sig derfor at anmode regeringen om at søge skabt lovhjælp, der giver mulighed for at gennemføre en midlertidig begrænsning af realkreditinstitutionernes obligationsudstedelse. Disse regler kan udformes således, at der tages særligt hensyn til lån til nyt boligbyggeri.

Det efterspørgselspres, som præger økonomien, har vist sig at have en sådan styrke, at de foretagne finans- og pengepolitiske indgreb først efter nogen tids forløb kan påregnes at medføre en sådan stabilisering, at pristigningen og underskuddet på betalingsbalancen bringes til ophør. Der har derfor været enighed mellem regeringen og *Nationalbanken* om den ubetingede nødvendighed af den stramme finans- og pengepolitik's fortsættelse.